Не треба сліз і покаяння,
Коли буяння — на копу!
Дивіться тихо з-під паркання
На наше сонце, нашу путь!

Все 'дно не вийдете на сонце, —
Як хто не тягне, — самохіть! —
Затисніть серце у долоньці
І в глечик-урну покладіть!..

...А ми давно одперли брами
До серця — сонячних доріг;
Жбурнувши чорними руками
Веселі гасла до зорі!